

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Quan el poble reunit ha estat saludat pel sacerdot en nom de Crist, quan ha reconegut el seu pecat, ha cantat la lloança del Senyor, quan sobre d'ell el sacerdot ha pronunciat una pregària, els *participants* s'asseuen per escoltar la proclamació de la Paraula de Déu. Es proclama un passatge de l'Antic Testament, un tros d'una carta dels Apòstols i l'Evangelí. Entre aquestes intervencions, hi ha una *resposta* del poble, en forma de cant o de pregària, i hi ha també moments de silenci. És com *un diàleg que s'estableix* entre Déu i el seu poble.

És per aquesta raó que no he emprat el mot *lectura*. Car no es tracta pas de lectura sinó més aviat d'un diàleg. I aquí hi ha quelcom més que una qüestió de vocabulari. Avui Déu mateix parla al seu poble que s'ha reunit per escoltar-lo. I això determina o hauria de determinar una actitud molt particular de l'assemblea. Hi ha una diferència molt gran entre l'actitud interior del qui llegeix un llibre i l'actitud d'aquell qui escolta algú que li parla. Efectivament, quan llegim un llibre no adoptem el mateix comportament que quan escoltem un parent i un amic que ens fa una confidència. Quan llegim un llibre no pensem pas en l'autor. Sovint fins i tot ignorem qui és: és una persona anònima, sense rostre, podríem dir.

A la Missa, no es tracta de lectures, sinó d'un diàleg en el qual nosaltres som instruïts a títol d'amics. Escoltem Déu que ens parla. No Déu que va parlar en altre temps, sinó que ens parla a nosaltres, ara, i que ens revela el seu misteri, és a dir, el seu secret, el que ell és i el que ell vol fer. Ens diu qui és ell per a nosaltres: un Pare, i qui som nosaltres per a ell: uns fills. Ens diu el seu projecte: què vol realitzar per a nosaltres i amb nosaltres. La paraula que ens és tramesa és vida i per a la vida: aquesta paraula ens ha de conduir a la conversió que l'homília ve a actualitzar i a precisar. Hem de ser conscients de l'actualitat de la Paraula de Déu, així com hem de ser conscients de la relació que es crea entre Déu i nosaltres. Som persones a les quals Déu s'adreça per lliurar-nos un secret que és una Bona Nova. La Bona Nova és ja el fet que Déu ens parla. Aquest fet revela l'amor de Déu per l'home i també la seva grandesa: l'home és algú a qui Déu s'adreça, i amb el qual compta. El que ens és dit, és molt important, i nosaltres hem d'estar-hi atents.

Del llibre FEU AIXÒ, QUE ÉS EL MEU MEMORIAL, de Robert Coffy

- Llegir abans i després, durant la setmana, les lectures del diumenge és una font extraordinària d'aliment sòlid per nodrir la nostra fe.
- Al *Full Dominical* hi trobaràs la cita de les lectures del diumenge següent. Només et caldrà tenir una **BÍBLIA** per trobar-les.
- Tant de bo que també et fos possible fer aquesta lectura en família, en parella o en grup.
- Un cristià ha de tenir *en una mà la Bíblia i en l'altra el diari*. La Paraula de Déu il·lumina la vida i la vida –el diari– fa que les paraules de la Bíblia siguin *paraules d'avui*.



Parròquia de Sant Llorenç
SANT FELIU DE LLOBREGAT

QUARESMA 2003

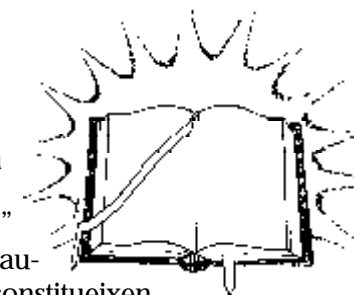
LA MISSA, PAS A PAS

2 CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

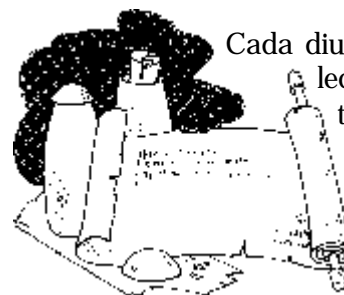
Escoltem la Paraula de Déu

Parleu, Senyor,
Vós teniu Paraules de vida eterna

La Litúrgia de la Paraula és la “primera taula” de la celebració. Després vindrà la segona, la “taula del Pa”. Totes dues, juntes i equilibrades, constitueixen la trobada dominical cristiana.



Primera lectura: de l'Antic Testament



Cada diumenge, llevat del temps pasqual, la primera lectura es treu de l'Antic Testament. Durant el temps ordinari, sempre fa referència a l'Evangelí. La “Llei i els Profetes” condueixen d'aquesta manera a Crist.

Vós teniu els vostres plans;
nosaltres els tenim diferents.
Féu que els nostres coincideixin amb els vostres.

Salm de meditació o responsorial

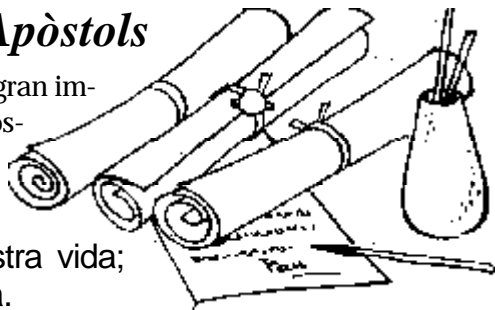
La vostra paraula és VIDA... feu que penetri en nosaltres.

El salm és un element líric, de meditació, de resposta del poble a la Paraula de Déu. És respondre a Déu que ens parla, però respondre'hi amb paraules que vénen de l'Esclusura.

Segona lectura: dels Apòstols

La lectura de l'Apòstol és d'una gran importància. Que l'Església és apostòlica vol dir que recolza en el testimoni dels apòstols.

Vós voleu entrar en la nostra vida; ajudeu-nos a obrir la porta.



Al·leluia



Alegrem-nos:

Crist ressuscitat ens adreça ara la seva Paraula.

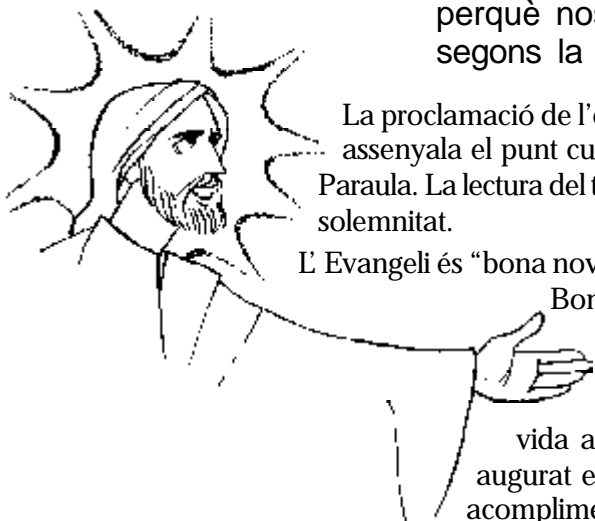
Per Quaresma no es canta ni es diu

Tercera lectura: de l'Evangelí de Jesús

Vós, Senyor, Paraula de Déu, us heu fet un de nosaltres, perquè nosaltres visquem segons la vostra Paraula.

La proclamació de l'evangelí pel diaca o prevere assenyala el punt culminant de la Litúrgia de la Paraula. La lectura del text sagrat s'envolta de molta solemnitat.

L'Evangelí és "bona nova" per a tots els homes. És la Bona Nova que Déu ha entrat en la humanitat, que és «un Déu amb nosaltres». És la Bona Nova que aquesta vida amb Déu, aquest Regne inaugurat en aquest món tindrà el seu compliment a la fi dels temps.



Homilia

Es farà veritat, la vostra Paraula, en les nostres vides?

L'homilia és una part de la celebració eucarística. Ni més ni menys. Una part, sens dubte, important perquè pot aportar un element d'actualització del que celebrem, que ajudi a la vivència cristiana. Una part, però, que ni pel temps, ni pel to o contingut, ha d'ofegar el que és més important.



Crec en un sol Déu

Sí, Pare, la vostra Paraula és tota ella Veritat



La professió de fe expressa l'adhesió de l'assemblea a la paraula que acaba de rebre. El *Credo* és una professió de fe que ens recorda el baptisme. Precisament és en aquest moment quan a la Vetlla de Pasqua tenen lloc els baptismes. A la vegada és l'expressió de la nostra comunió amb tots els altres cristians, fins i tot amb els ortodoxos, evangèlics, anglicans amb els qui encara no formem l'única Església de Crist.

Pregària del Fidels

Pare, que el vostre amor arribi a tots els homes.

